

ภาคผนวกที่ 4

Two-gaps Model

วัตถุประสงค์หลักข้อหนึ่งของประเทศคือพัฒนาที่ความต้องการพัฒนาประเทศ ก็คือเพื่อให้เกิดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการช่วยให้ประเทศสามารถเพิ่มอัตราการเจริญเติบโตได้ การลงทุนโดยใช้ทรัพยากรในประเทศจะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อมีการออมโดยประชากรในประเทศ ในการพัฒนาประเทศโดยอาศัยเงินออมจากภายในประเทศเพียงประการเดียวนั้น มีผลคือไม่กระทบกระเทือนฐานะทางการคลัง แต่ก็มีผลเสียในแง่ที่ว่าทำให้ประเทศชาติเจริญรุ่งเรืองไม่ทันประเทศอื่น ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ประเทศก็มักจะตั้งรายจ่าย เพื่อการลงทุนไว้สูงกว่าเงินออมที่มีอยู่ภายในประเทศ และกู้ยืมเงินจากต่างประเทศ ในส่วนของเงินลงทุนที่สูงกว่าเงินออม ความจำเป็นในการกู้ยืมจึงเกิดขึ้นด้วยสาเหตุที่ ประเทศชาติต้องการมีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้น จึงก่อให้เกิดช่องว่างระหว่างการออมและการลงทุน (Saving gap)

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าการออมในประเทศจะมีจำนวนเพียงพอกับความต้องการในการลงทุน และทรัพยากรที่มีอยู่ภายในประเทศ อาจมีจำนวนไม่เพียงพอหรือไม่เหมาะแก่การใช้ผลิตสินค้า บางประเภท เช่น เครื่องจักรบางชนิด เครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งก่อให้เกิดความจำเป็นในการสั่งซื้อมาจากต่างประเทศโดยการขายสินค้าและบริการในตลาดต่างประเทศ และนำเงินตราที่ได้มาใช้ในการซื้อสินค้าและบริการ จากต่างประเทศ เพื่อให้ได้มาซึ่งชนิดของสินค้าทุนที่เหมาะสมกับแบบแผนการลงทุนที่ต้องการ ในกรณีที่ประเทศไม่สามารถหารายได้ในรูปเงินตราต่างประเทศจากการส่งออกได้เพียงพอกับมูลค่าของการสั่งเข้า ก็จะทำให้เกิดช่องว่างในรูปของเงินตราต่างประเทศ ซึ่งจะขจัดออกได้โดยการกู้ยืมจากต่างประเทศ